

УДК 378.011.3-051:796]:613(045)

DOI: <https://doi.org/10.33216/2220-6310/2024-110-3-6-15>

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЗАСОБАМИ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

А. В. Бойченко

ORCID 0000-0002-3143-7008

У статті розкривається проблема організації здоров'язбережувальної діяльності у педагогічних закладах вищої освіти як змістовна складова у професійній підготовці майбутнього фахівця фізичної культури, його подальшого розвитку як компетентно фахового спеціаліста, який використовує засоби здоров'язбережувальних технологій, що забезпечують профілактику, підтримку та розвиток здоров'я підрастаючого покоління; визначено суперечності, зокрема, між: соціальним замовленням держави щодо підготовки фахівців з фізичної культури, виховання здорового покоління та недостатньою розробленістю цієї проблеми в науковій літературі; необхідністю вдосконалення процесу розвитку здоров'язберігаючого потенціалу особистості, виховання на цій основі здорового способу життя студентів факультетів фізичного виховання закладів вищої освіти та підготовки їх до роботи з попередження порушень здоров'я учнів загальноосвітньої школи; розглянуто зміст здоров'язбережувальної діяльності майбутніх фахівців фізичної культури із застосуванням здоров'язбережувальних технологій; акцентується увага на важливості розвитку здорового способу життя серед здобувачів освіти, аналізується ефективність використання сучасних методів та підходів до здоров'язбережувальної діяльності в педагогічному процесі.

Результати дослідження підкреслюють важливість впровадження здоров'язбережувальних технологій у підготовку майбутніх спеціалістів фізичної культури для покращення їхнього здоров'я та збереження активності учнів; робиться висновок, що проблеми модернізації сучасного освітнього процесу, його особистісно-діяльнісний аспект ґрунтується на впровадженні здоров'язберігаючих технологій, саме вони є основними положеннями нової парадигми освіти.

Ключові слова: здоров'язбережувальна діяльність, педагогічні заклади вищої освіти, здоровий спосіб життя, фахівець фізичної культури, учитель фізичної культури, здоров'язбережувальні технології.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими і практичними завданнями. У рейтингу загальнонародських цінностей здоров'я посідає найвищу позицію, оскільки є підґрунтям продуктивного, повноцінного, гармонійного життя людини. Натомість наявність шкідливих для здоров'я звичок, зростання нервово-психічного напруження, постійного занепокоєння, малорухливого способу життя, неякісного харчування призвели до найнижчої тривалості життя українців серед європейських країн. Життя молодого покоління ускладнене високими темпами діяльності, стресами, конкурентністю як реальною складовою сучасного життя. Учені зазначають, що здоров'я громадян України є одним із складових національної безпеки і кодом майбутнього покоління держави (Волков, Абатурова, 2020).

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми, і на які спирається автор. Культура здорового способу життя уособлює в собі фундаментальні основи здоров'я людини та нації в цілому. Однак жахливе сьогодення військової агресії Російської Федерації, постійне перебування населення у невизначеності, занепокоєнні та страху є одним з найтяжчих випробувань усіх сфер життєдіяльності і здоров'я зокрема. А враховуючи той факт, що за декілька років до вторгнення всі ми опинилися у карантинних обмеженнях, то дефіцит рухової активності зазнав нової актуальності. І як наслідок здобувачі вищої освіти весь свій час були змушені витратити на розумову активність (Волков, Абатурова, 2022; Шкарлет, 2022).

Саме тому питання збереження та покращання здоров'я студентської молоді є одним із найактуальніших. Нові реалії визначають нові пріоритетні напрямки професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту. Особливого значення набуває спрямованість професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури на роботу зі здоров'язбереження дітей та молоді в умовах воєнного стану (Воронін, 2006). З огляду на це, актуальним завданням сьогодні у професійній підготовці фахівця фізичної культури є формування здоров'язбережувальної компетентності за напрямком попередження дидактогенних порушень здоров'я. Це новий напрям здоров'язбереження, що вимагає певних змін у спрямованості професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури, а саме: нових знань, підходів, методичних прийомів до застосування сучасних відповідних технологій оздоровчого супроводу усіх учасників освітнього процесу.

Фахівці з фізичної культури С. Балбенко, О. Баклицький, В. Бартенева, В. Григоренко, О. Ємець, В. Пристинський, Є. Приступа, Л. Пундик, Р. Сірко, Л. Сущенко, Б. Шиян висвітлювали в різних аспектах проблему, що розглядається.

Професійну підготовку майбутніх фахівців фізичної культури до проведення оздоровчої роботи з учнями різного віку вивчали В. Ареф'єв, С. Балбенко, О. Дубогай, Ю. Железняк, М. Зубалій, Л. Сущенко, Т. Круцевич, Б. Шиян, Ю. Шкретгій та ін.

Виділення раніше не вирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Проблема формування здоров'язбережувальної поведінки, звички, культури як уособлення майбутнього потенціалу здоров'я на сьогодні не в повній мірі вирішена через постійні суперечності, зокрема, між: соціальним замовленням держави щодо підготовки фахівців з фізичної культури, виховання здорового покоління та недостатньою розробленістю цієї проблеми в науковій літературі; необхідністю вдосконалення процесу розвитку здоров'язберігаючого потенціалу особистості та виховання, на цій основі здорового способу життя студентів факультетів фізичного виховання ЗВО та підготовки їх до роботи з попередження порушень здоров'я учнів загальноосвітньої школи.

Зробивши детальний аналіз державних документів: Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті (2002), Законів України «Про вищу освіту» (2014), Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» (2016) та ін., засвідчуємо, що визначальним фактором системи освіти є виховання підростаючого покоління в дусі відповідального, усвідомленого ставлення до свого здоров'я та здоров'я оточуючих як до найвищої індивідуальної й суспільної цінності, забезпечення в кожному закладі освіти гуманістичного підходу до здобувачів освіти, відповідних умов для розвитку здорової особистості.

Метою статті є визначення поняття здоров'язберігаючого потенціалу особистості в контексті реалізації педагогіки здоров'я в закладах загальної, середньої, вищої освіти в сучасних умовах підготовки фахівців фізичної культури.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих результатів. Соціально-економічна напруженість, що відбувається сьогодні в країні негативно впливає на всі сфери життя українського суспільства, представляючи загрозу для нормальної життєдіяльності людини. Здоров'язбережувальна діяльність, яка відбиває певну життєву позицію людини, спрямована на збереження і зміцнення здоров'я та заснована на дотриманні норм, правил і вимог особистої та загальної гігієни (Волков, Абатурова, 2022).

Розвиток здоров'язбережувального потенціалу особистості тісно пов'язаний з етапами формування професіоналізму під час підготовки фахівців з фізичної культури до виконання своїх професійних функцій: етап

усвідомлення проблеми стрімкого погіршення здоров'я, низького рівня культури здоров'я здобувачів освіти та значущості особи вчителя фізичної культури як безумовного персоніфікованого зразка культури, зокрема, фізичної; етап оволодіння майбутніми фахівцями оздоровчими технологіями та навичками повсякденної роботи з метою виявлення, правильної оцінки фізичних і творчих здібностей здобувачів освіти, пошуку найбільш раціональних та ефективних методів оздоровлення; етап реалізації майбутніми фахівцями отриманої підготовки на практиці у співпраці з медиками (для допомоги контролювання процесу оздоровлення) із самими здобувачами освіти (здійснення оздоровлення та навчання технологіям оздоровлення) і їхніми батьками (підвищення валеологічних знань щодо оздоровлення їх дітей) (Безкоровайна, 2017, с. 17).

Проблематика сучасної молоді полягає в тому, що з кожним роком зменшується кількість студентів, які займаються фізичними вправами та спортом у позанавчальний час, вони не мають потреби й бажання в постійному фізичному самовдосконаленні, оскільки вчасно не була сформована настанова на здоров'язбереження. Це свідчить про те, що потрібна настанова на формування здоров'язбережувального стилю поведінки через створення у студентів мотиваційного ставлення, формування світоглядного розуміння сутності названого стилю на підставі потреби бути здоровим та біологічної потреби в самозбереженні.

Основним елементом формування ціннісного ставлення майбутніх фахівців з фізичної культури до свого здоров'я є мотивація до розуміння свого здоров'я як цінності. Мотивація особистості на здоров'язбережувальну діяльність визначається світоглядом студентів, що заснований на гуманістичних ціннісних орієнтаціях; метою, сенсом власного життя та усвідомлення його цінності; визначенням ідеалу особистості студентів; усвідомлення себе як цілісної духовно-фізичної системи; оптимістичним світовідчуттям й високим рівнем соціокультурної толерантності студентів.

Проблемі ціннісного ставлення молоді до свого здоров'я присвячено багато наукових досліджень, зокрема А. Бурханов розглядає дане поняття як особистісне новоутворення, що передбачає сформованість знань та уявлень про цінність здоров'я, позитивну націленість людини на ведення здорового способу життя, свідоме ставлення до нього, сформованість умінь та навичок збереження здоров'я, які впливають на поведінку (Бурханов, 2012). На думку А. Кришталь, ціннісне ставлення особистості має вагоме значення, оскільки виконуючи роль внутрішнього стимулу, реалізує роль критеріїв, з опорою на які особистість виконує свою поведінку та діяльність (Кришталь та ін., 2022). Л. Безкоровайна зазначає, що ціннісно-орієнтаційна діяльність студента щодо культури здоров'я передбачає його участь як суб'єкта освітнього

процесу, оскільки це супроводжується напруженою роботою його свідомості і реалізується за такими етапами: цінність цілепокладання, цінність усвідомлення та цінність осмислення (Безкоровайна, 2009). Тобто ціннісне ставлення студентів до здоров'язбереження є їхньою внутрішньою переконаністю у значущості здоров'я, пов'язану з емоційно-вольовою сферою особистості та активністю у відповідній навчально-пізнавальній діяльності.

Ціннісне ставлення до здоров'я формують шляхом цілеспрямованої активної діяльності студента в аспекті розв'язання проблеми між усвідомленням цінності здоров'я та власною поведінкою, корегуючи внутрішньоособистісні умови. До внутрішньоособистісних умов відносяться індивідуальні характеристики (рівень суб'єктивного контролю, самооцінювання, рівень прагнень, мотивація до успіху); потреба в здоров'ї; засвоєні норми, цінності й еталони, що окреслюють базове ставлення до здоров'я. Засобами розвитку ціннісного ставлення до здоров'я є спрямовані соціальні впливи на звичні способи поведінки через свідомість, що впливає на поведінку; зміна стану організму на емоційному рівні; усвідомлення власного стану здоров'я й аналізу його причин погіршення, що в позитивному випадку змінить ставлення до здоров'я, модифікує поведінку, створить передумови для формування готовності до здоров'язбережувальної діяльності. Проте щоб цінності стали особистісним надбанням, важливо включати їх у щоденну діяльність, спрямовану на реалізацію відповідної цінності. Враховуючи вищезазначене, розуміємо, що сприйняті майбутніми фахівцями з фізичної культури цінності здоров'язбереження як особистісно значущі стають внутрішнім орієнтиром у їхній активній позиції щодо власного здоров'я. Це складає основу у формуванні відповідного стилю поведінки стосовно здоров'язбереження, підтверджуючи зовнішній прояв їхніх внутрішніх потреб бути здоровими. Тож, формування ціннісного ставлення майбутніх фахівців з фізичної культури до свого здоров'я, що включає розвиток емоцій, цінностей, потреб; соціально та особистісно значущих мотивів, що опосередковують орієнтацію поведінки на здоров'язбереження та характеризується ставленням до здорового способу життя як норми поведінки є пріоритетним напрямом у професійній підготовці майбутніх спеціалістів – майбутнього нашої України (Бережна, 2012).

Під здоров'язберігаючими технологіями сьогодні слід розуміти: сприятливі умови навчання (відсутність стресових ситуацій, адекватність вимог, методик навчання та виховання); оптимальну організацію навчального процесу (відповідно до вікових, статевих, індивідуальних особливостей та гігієнічних норм); повноцінний та раціонально

організований руховий режим. Сутність здоров'язберігаючих технологій також виявляється у комплексній оцінці умов виховання та навчання, які дозволяють підтримувати нинішній стан студентів, формувати високий рівень їхнього здоров'я, навичок здорового способу життя, здійснювати моніторинг показників індивідуального розвитку, прогнозувати можливі зміни здоров'я та проводити відповідні психолого-педагогічні, реабілітаційні заходи. Метою є забезпечення успішності навчальної діяльності та її мінімальної фізіологічної «вартості», покращення якості життя суб'єктів освітнього середовища (Ареф'єва, 2011). Слід зазначити, що впровадження здоров'язберігаючих освітніх технологій пов'язане з використанням медичних (медико-гігієнічних, фізкультурно-оздоровчих, лікувально-оздоровчих), соціально-адаптованих, екологічних здоров'язберігаючих технологій та технологій забезпечення безпеки життєдіяльності.

Серед здоров'язберігаючих освітніх технологій виділяють: організаційно-педагогічні технології, що визначають структуру навчального процесу, сприяють запобіганню перевтомі, гіподинамії та іншим дизадаптаційним станам; психолого-педагогічні технології, пов'язані з безпосередньою роботою викладачів на парах, забезпеченням психолого-педагогічного супроводу всіх елементів освітнього процесу; навчально-виховні технології, які включають програму навчання турботі про своє здоров'я та формування культури здоров'я студентів, мотивацію ведення здорового способу життя, попередження шкідливих звичок, проведення організаційно-виховної роботи зі студентами (Безкоровайна, 2009).

Здоров'язберігаючі технології реалізуються за такими напрямками освітньо-виховної діяльності: створення умов для зміцнення здоров'я студентів та їх всебічного розвитку; організація навчально-виховного процесу з урахуванням його психологічного та фізіологічного впливу на організм студента; розробка та реалізація навчальних програм з формування культури здоров'я та профілактики шкідливих звичок; корекція порушень здоров'я з використанням комплексу оздоровчих та медичних заходів; медико-психолого-педагогічний моніторинг стану здоров'я, фізичного та психічного розвитку; функціонування служби психологічної допомоги викладачам та студентам щодо подолання стресів, тривожності; контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних норм організації навчально-виховного процесу, нормування навчального навантаження та профілактики стомлюваності студентів; організація збалансованого харчування студентської молоді у навчальному закладі (Калюжна, 2022).

Висновки. Таким чином вирішення проблеми модернізації сучасного освітнього процесу, його особистісно-діяльнісний аспект ґрунтується на

впровадженні здоров'язберігаючих технологій. Саме вони є основними положеннями нової парадигми освіти. Необхідно також відзначити, що в процесі цілеспрямованого формування здоров'язберігаючої компетентності у майбутніх учителів фізичної культури потрібно стимулювати усвідомлення здоров'я як особистісної цінності, тобто наявності ціннісного ставлення до здоров'я, розуміння культури здоров'я як складової загальної культури особистості та прагнення здорового способу життя. Тож, формування здоров'язберігаючої компетентності має бути однією з основних складових освітньо-виховного процесу сучасного закладу освіти.

Література

1. Ареф'єва Л. П. Особливості професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури в умовах сучасної парадигми освіти. *Науково-педагогічні проблеми фізичної культури*. 2011. Вип. 10. С. 19-23.
2. Безкоровайна Л. В. Впровадження технологій навчання в процесі професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту як педагогічна проблема. *Актуальні проблеми фізичної культури, спорту та туризму в сучасних соціально-економічних умовах*: матеріали III міжнародної науково-практичної конференції. Запоріжжя, 17–18 травня 2017 р. Запоріжжя, 2017. С. 17–20.
3. Безкоровайна Л. В. Формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту до впровадження технології спортивного менеджменту: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова. Київ, 2009. 239 с.
4. Бережна Т. Створення здорового середовища навчального закладу як шлях збереження і зміцнення здоров'я учнів. *Рідна школа*. 2012. № 1–2. С. 44–47.
5. Бурханов А. І. Формування професійних якостей у майбутніх учителів фізичної культури. *Формування професіоналізму майбутніх педагогів в умовах педагогічного вищого навчального закладу*: тези доповідей та повідомлень науково-практичної міжвузівської конференції. Кривий Ріг: Кривий Ріг, 2012. Ч. 1. С. 114–116.
6. Волков Д., Абатурова О. Особливості зв'язку просоціальних тенденцій та психічного здоров'я студентів в умовах військового стану. *Collection of scientific papers*. 2022. №. July 8, 2022; Paris, France. С. 292–297.
7. Воронін Д. Є. Формування здоров'язберігаючої компетентності студентів вищих навчальних закладів засобами фізичного виховання: дис. ... ступеня канд. пед. наук: 13.00.07. Херсон, 2006. 225 с.
8. Калюжна О. Особливості формування здоров'язберігаючих компетенцій студентів в умовах воєнного стану. *Здоров'я і суспільство в умовах війни*. 2022. № 20. С. 97–128.
9. Кришталь А. І., Тютюнник В. В., Щербак І. М., Дрожик Л. В., Пашинський П. П. Застосування здоров'язбережувальних технологій здобувачами вищої освіти в умовах дистанційного навчання та воєнного стану. *Актуальні питання спеціальної, інклюзивної і здоров'язбережувальної освіти*: зб. наук. пр.

- [матеріалів круглого столу 20 жовт. 2022 р.] ; Харків. нац. пед. ун-т імені Г.С. Сковороди [та ін. ; за заг. ред. Ю. Д. Бойчука]. Харків, 2022. С. 104-106.
10. Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація». URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/42/2016> (дата звернення 18.06 2023).
 11. Освіта України в умовах воєнного стану. *Інноваційна та проєктна діяльність: науково-методичний збірник* ; за заг. ред. С. М. Шкарлета. Київ-Чернівці «Букрек». 2022.

References

1. Aref'yeva L. P. (2011). Osoblyvosti profesiynoyi pidhotovky maybutnikh uchyteliv fizychnoyi kul'tury v umovakh suchasnoyi paradyhmy osvity [Peculiarities of professional training of future physical education teachers in the conditions of the modern educational paradigm]. *Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoyi kul'tury*. Vyp. 10. S. 19-23 (ukr).
2. Bezkorovayna L. V. (2017). Vprovadzheniya tehnolohiy navchannya v protsesi profesiynoyi pidhotovky majbutnikh fakhivtsiv fizychnoho vykhovannya ta sportu yak pedahohichna problema [Implementation of learning technologies in the process of professional training of future specialists in physical education and sports as a pedagogical problem]. *Aktual'ni problemy fizychnoyi kul'tury, sportu ta turyzmu v suchasnykh social'no-ekonomichnykh umovakh: materialy III mizhnarodnoyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi*. Zaporizhzhya, 17-18 travnya 2017 r. Zaporizhzhya, 2017. S. 17-20 (ukr).
3. Bezkorovayna L. V. (2009). Formuvannya hotovnosti maybutnikh fakhivtsiv fizychnoho vykhovannya ta sportu do vprovadzheniya tekhnolohiyi sportyvnoho menedzhmentu: dys. kand. ped. nauk: 13.00.04 [Formation of readiness of future specialists in physical education and sports for the implementation of sports management technology: dissertation of candidate of pedagogical sciences: 13.00.04]. *Natsional'ny pedahohichny universytet imeni M.P. Drahomanova*. Kyiv. 239 s (ukr).
4. Berezha T. (2012). Stvorennya zdorovoho seredovyscha navchal'noho zakladu yak shlyakh zberezheniya i zmitsnennya zdorov'ya uchniv [Creating a healthy school environment as a way to preserve and strengthen students' health]. *Ridna shkola*. № 1-2. S. 44-47 (ukr).
5. Burkhanov A. I. (2012). Formuvannya profesiynykh yakostey u maybutnikh uchyteliv fizychnoyi kul'tury [Formation of professional qualities in future physical education teachers]. *Formuvannya profesionalizmu maybutnikh pedahohiv v umovakh pedahohichnoho vyshchoho navchal'noho zakladu: tezy dopovidey ta povidomlen' naukovo-praktychnoyi mizhvuzivs'koyi konferentsiyi*. Kryvyy Rih: Kryvyy Rih, 2012. CH. 1. S. 114-116 (ukr).
6. Volkov D., Abaturova O. (2022). Osoblyvosti zv'yazku prosotsial'nykh tendentsiy ta psykhhichnoho zdorov'ya studentiv v umovakh viys'kovoho stanu [Peculiarities of the relationship between prosocial tendencies and mental health of students in military conditions]. *Collection of scientific papers*. №. July 8, Paris, France. S. 292-297 (ukr).

7. Voronin D. Ye. (2006). Formuvannya zdorov"yazberhayuchoyi kompetentnosti studentiv vyshchyykh navchal'nykh zakladiv zasobamy fizychnoho vykhovannya: dys. ... stupenya kand. ped. nauk: 13.00.07 [Formation of health-preserving competence of students of higher educational institutions by means of physical education: dis. ... candidate of pedagogical sciences: 13.00.07]. Kherson. 225 s (ukr).
8. Kalyuzhna O. (2022). Osoblyvosti formuvannya zdorov"yazberhayuchykh kompetentsiy studentiv v umovakh voyennoho stanu [Peculiarities of the formation of health-saving competencies of students in martial law]. *Zdorov"ya i suspil'stvo v umovakh viyny*. 2022. № 20. S. 97-128 (ukr).
9. Kryshchal' A. I., Tyutyunnyk V. V., Shcherbak I. M., Drozhky L. V., Pashyns'kyi P. P. (2022). Zastosuvannya zdorov"yazberezhival'nykh tekhnolohiy zdobuvachamy vyshchoyi osvity v umovakh dystantsiynoho navchannya ta voyennoho stanu [Application of health-saving technologies by higher education applicants in distance learning and martial law]. Aktual'ni pytannya spetsial'noyi, inklyuzyvnoyi i zdorov"yazberezhival'noyi osvity: zb. nauk. pr. [materialiv kruhloho stolu 20 zhovt. 2022 r.] / Kharkiv. nats. ped. un-t imeni H.S. Skovorody [ta in. ; za zah. red. YU. D. Boychuka]. Kharkiv. S. 104-106 (ukr).
10. Natsional'na stratehiya z ozdorovchoyi rukhovoyi aktyvnosti v Ukraini na period do 2025 roku «Rukhova aktyvnist' – zdorovyvy sposib zhyttya – zdorova natsiya» [National Strategy for Health-Promoting Physical Activity in Ukraine for the Period Until 2025 “Physical Activity – Healthy Lifestyle – Healthy Nation”]. Retrieved from: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/42/2016> (date of appeal: 18.06 2023) (ukr).
11. Osvita Ukrainy v umovakh voyennoho stanu [Education of Ukraine under Martial Law]. Innovatsiyna ta proyektna diyal'nist': naukovy-metodychnyy zbirnyk/ za zahal'noyu red. S. M. Shkarleta. Kyiv-Chernivtsi «Bukrek». 2022 (ukr).

HEALTH-SAVING ACTIVITIES OF FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS BY MEANS OF HEALTH PROTECTION TECHNOLOGIES

A. V. Boychenko

The article reveals the problem of organizing health-saving activities in pedagogical institutions of higher education as a substantive component in the professional training of a future physical education specialist, his/her further development as a competent professional specialist using health-saving technologies that ensure prevention, support and development of the health of the younger generation.

The several contradictions are identified in the article. The first one is between the social order of the state regarding the training of specialists in physical education, education of a healthy generation and insufficient development of this problem in the scientific literature. The second contradiction is the need to improve the process of developing the health-saving potential of an individual and, on this basis, education of a healthy lifestyle of students of physical education faculties of higher education institutions and their preparation for work on the prevention of health disorders in students of comprehensive schools.

The content of health-saving activities of future physical education specialists using health-saving technologies is considered. The attention is focused on the importance of developing a healthy lifestyle among education applicants. The effectiveness of using modern methods and approaches to health-saving activities in the pedagogical process is analyzed.

The results of the study emphasize the importance of introducing health-saving technologies in the training of future physical education specialists to improve their health and maintain the activity of students. It is concluded that the problems of modernization of the current educational process, its personal-activity aspect are based on the introduction of health-saving technologies, they are the main provisions of the new paradigm of education.

Key words: *health-saving activities, pedagogical institutions of higher education, healthy lifestyle, physical education specialist, physical education teacher, health-saving technologies.*

Бойченко Артем Васильович – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради (м. Харків, Україна). E-mail: bojcenkgoa@gmail.com

Boichenko Artem Vasylovych – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Physical Education and Sports Improvement Municipal Establishment «Kharkiv Humanitarian-Pedagogical Academy» of the Kharkiv Regional Council (Kharkiv, Ukraine). E-mail: bojcenkgoa@gmail.com